

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

28 päivänä helmikuuta 2019*

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 157/2013 – Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonti – Lopullinen polkumyyntitulli – Koko maata koskeva polkumyyntimarginaali – Kumoamiskanne – Järjestöt, jotka edustavat vientiä harjoittamattomia tuottajia ja kauppiaita/sekoittajia – Asiavaltuus – Yksityistä suoraan koskeva toimi – Yksityistä erikseen koskeva toimi

Asiassa C-465/16 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 20.8.2016, sekä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 176 artiklaan perustuvasta liitännäisvalituksesta, joka on pantu vireille 7.11.2016,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Boelaert, avustajanaan N. Tuominen, avocatä,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Growth Energy, kotipaikka Washington (Yhdysvallat), ja

Renewable Fuels Association, kotipaikka Washington (Yhdysvallat),

edustajanaan P. Vander Schueren, advocaat, avustajinaan N. Mizulin ja M. Peristeraki, avocats,

kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään T. Maxian Rusche ja M. França, ja

ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, edustajinaan O. Prost ja A. Massot, avocats,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja M. Vilaras (esittelevä tuomari), joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan ja D. Šváby,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.10.2018 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Valituksellaan Euroopan unionin neuvosto vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 9.6.2016 antaman tuomion Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto (T-276/13, EU:T:2016:340; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla se yhtäältä otti tutkittavaksi Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnissa 18.2.2013 annetusta neuvoston täytäntöönpanoasetuksesta (EU) N:o 157/2013 (EUVL 2013, L 49, s. 10) (jäljempänä riidanalainen asetus) nostaman kumoamiskanteen ja toisaalta kumosi tämän asetuksen, siltä osin kuin se koski Patriot Renewable Fuels LLC:tä, Plymouth Energy Company LLC:tä, POET LLC:tä ja Platinum Ethanol LLC:tä, jotka ovat Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin jäseninä olevia bioetanolin tuottajia.
- 2 Liitännäisvalituksellaan Growth Energy ja Renewable Fuels Association vaativat unionin tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan valituksenalaisen tuomion siltä osin, kuin siinä otettiin niiden kanne tutkittavaksi ainoastaan rajoitetusti, ja toisaalta kumoamaan riidanalaisen asetuksen niitä koskevilta osin tai toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu niiden kanneperusteista.

Asian tausta ja riidanalainen asetus

- 3 Unionin yleinen tuomioistuin esittelee asian taustaa valituksenalaisen tuomion 1–18 kohdassa, ja siitä voidaan tehdä tätä oikeudenkäyntimenettelyä varten seuraava yhteenveto.
- 4 Euroopan komissio julkaisi ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanolin, joka on eurooppalainen uudistuvan etanolin tuottajien järjestö, 12.10.2011 tekemän kantelun seurauksena 25.11.2011 ilmoituksen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin Euroopan unioniin suuntautuvan tuonnin osalta (EUVL 2011, C 345, s. 7), jossa se ilmoitti aikovansa käyttää otantamenetelmää valitakseen ne Amerikan yhdysvalloissa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat, jotka kuuluvat tämän menettelyn yhteydessä aloitetun tutkinnan (jäljempänä tutkinta) piiriin.
- 5 Komissio ilmoitti 16.1.2012 viidelle Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin jäsenenä olevalle yhtiölle, jotka olivat Marquis Energy, Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET ja Platinum Ethanol, että ne oli valittu vientiä harjoittavien tuottajien otokseen.
- 6 Komissio lähetti 24.8.2012 Growth Energylle ja Renewable Fuels Associationille alustavan ilmoitusasiakirjan, jossa se ilmoitti jatkavansa tutkintaa ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä ja laajentavansa tutkintaa kattamaan kauppiaat/sekoittajat. Kyseisessä asiakirjassa todettiin, ettei tässä vaiheessa ollut mahdollista arvioida, oliko Yhdysvalloista peräisin oleva bioetanoliviety maasta polkumyyntihinnoin, sillä otokseen valitut tuottajat eivät erotelleet toisistaan maan sisällä tapahtuvaa myyntiä ja vientiin suuntautuvaa myyntiä ja ne toteuttivat kaiken myyntinsä Yhdysvaltoihin sijoittautuneille etuyhteydettömille kauppiaille/sekoittajille, jotka sekoittivat tämän jälkeen bioetanolin bensiiniin ja myivät sen.

- 7 Komissio lähetti 6.12.2012 Growth Energylle ja Renewable Fuels Associationille lopullisen ilmoitusasiakirjan, jossa se tutki etuysteydettömien kauppiaiden/sekoittajien tietojen perusteella sellaisen polkumyynnin olemassaoloa, joka aiheuttaa vahinkoa Euroopan unionin tuotannonalalle, ja suunnitteli ottavansa käyttöön koko maata koskevan 9,6 prosentin suuruisen lopullisen polkumyyntitullin kolmen vuoden ajaksi.
- 8 Neuvosto antoi muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojausasetuksesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; jäljempänä polkumyynnin vastainen perusasetus) nojalla 18.2.2013 riidanalaisen asetuksen, jolla otettiin käyttöön bioetanolin osalta, jota kutsutaan myös ”etanolipolttoaineeksi”, viiden vuoden jaksolla koko maata koskeva 9,5 prosentin polkumyyntitulli.
- 9 Valituksenalaisen tuomion 16 kohdasta ilmenee, että neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 12–16 perustelukappaleessa tutkinnan osoittaneen, ettei yksikään otokseen valituista tuottajista vienyt bioetanolialan unionin markkinoille eivätkä kyseistä tuotetta vieneet unioniin amerikkalaiset bioetanolin tuottajat vaan kauppiaat/sekoittajat, ja siksi saattaakseen tutkinnan menestyksellisesti päätökseen neuvosto oli tukeutunut kahden tutkintaa edesauttamaan suostuneen kauppiaan/sekoittajan antamiin tietoihin.
- 10 Valituksenalaisen tuomion 17 kohdassa todetaan myös, että neuvosto selitti riidanalaisen asetuksen 62–64 perustelukappaleessa, että sen mukaan oli tarkoituksenmukaista vahvistaa koko maata koskeva polkumyyntimarginaali, sillä amerikkalaisille tuottajille ei voitu määrätä yksittäisiä polkumyyntimarginaaleja bioetanolialan rakenteen ja sen vuoksi, miten tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotettiin ja myytiin Yhdysvaltojen markkinoilla ja vietiin unioniin.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 11 Growth Energy ja Renewable Fuels Association nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.5.2013 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi.
- 12 Unionin yleinen tuomioistuin otti Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin nostaman kanteen tutkittavaksi osittain ja hyväksyi ensimmäisen kanneperusteen toisen osan, jonka mukaan neuvosto on rikkonut polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa, ja näin ollen kumosi riidanalaisen asetuksen siltä osin, kuin se koskee neljää viidestä näiden kahden järjestön jäsenenä olevasta otokseen valitusta amerikkalaisesta tuottajasta.
- 13 Se tutki Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä valituksenalaisen tuomion 42–162 kohdassa ja tarkasteli yksi toisensa jälkeen niiden oikeudenkäyntikelpoisuuden järjestönä tunnustamisen edellytyksiä, niiden asiavaltuutta ja lopuksi niiden oikeussuojan tarvetta.
- 14 Unionin yleinen tuomioistuin tutki siis ensiksi valituksenalaisen tuomion 45–64 kohdassa järjestöjen oikeudenkäyntikelpoisuuden tunnustamisen edellytyksiä ja huomautti aluksi, että Growth Energylle ja Renewable Fuels Associationilla, jotka ovat järjestöjä, jotka edustavat amerikkalaisten bioetanolin tuottajien intressejä, voitiin katsoa olevan tällainen kelpoisuus ainoastaan kolmessa tilanteessa eli silloin, kun säännöksessä on siitä nimenomaisesti säädetty, silloin, kun yrityksillä, joita ne edustavat, tai joillakin näistä yrityksistä on itsellään asiavaltuus tai kun ne voivat itse vedota omaan intressiinsä.
- 15 Se totesi aluksi valituksenalaisen tuomion 47 ja 48 kohdassa, että Growth Energy ja Renewable Fuels Association eivät voineet vedota ensimmäiseen tilanteeseen, koska ne eivät olleet yksilöineet mitään säännöstä, jossa niille annettaisiin nimenomainen oikeus nostaa kanne, eikä mikään asiakirja-aineiston sisältämä todiste tue sitä päätelmää, että tällainen säännös olisi olemassa.

- 16 Tämän jälkeen toisen tilanteen osalta unionin yleinen tuomioistuin erotti valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa toisistaan neljä sellaisten talouden toimijoiden luokkaa, jotka ovat Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin jäseniä.
- 17 Tältä osin unionin tuomioistuin jätti ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa tutkimatta viimeksi mainittujen nostaman kanteen siltä osin, kuin se oli nostettu Marquis Energy nimissä, vaikka tämä yhtiö oli nostanut oman kanteensa, joka kirjattiin numerolla T-277/13.
- 18 Toiseksi se jätti valituksenalaisen tuomion 52–55 kohdassa tutkimatta Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin nostaman kanteen sillä perusteella, että se oli nostettu kahden bioetanolin kauppiaan/sekoittajan eli Murexin ja CHS:n nimissä, koska nämä kauppiaat/sekoittajat olivat ainoastaan järjestöjen ”kumppanuusjäseniä”, joilla ei ollut äänivaltaa. Se katsoi, että näillä kahdella yrityksellä ei ollut mahdollisuutta vedota intresseihinsä sen avulla, että kyseiset järjestöt mahdollisesti edustavat niitä, joten kyseisillä järjestöillä ei ollut asiavaltuutta.
- 19 Kolmanneksi se totesi valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa, että oli tutkittava, voitiinko Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin nostama kanne ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin ne edustivat yhtäältä neljää muuta otokseen valittua tuottajaa kuin Marquis Energyä ja toisaalta kaikkia muita jäseniä kuin neljää otokseen valittua tuottajaa, Marquis Energyä tai kauppiaita/sekoittajia eli Murexia ja CHS:ää.
- 20 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa, että kolmannen tilanteen puitteissa oli tutkittava, onko Growth Energyllä ja Renewable Fuels Associationilla oma intressi järjestöinä, jotka olivat osallistuneet polkumyyntimenettelyyn.
- 21 Unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 64–154 kohdassa Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin asiavaltuutta tarkastelemalla ensin niiden henkilökohtaista asiavaltuutta ja sen jälkeen niiden asiavaltuutta toimia otokseen valittujen amerikkalaisten tuottajien edustajina ja lopuksi niiden asiavaltuutta muiden jäsentensä kuin otokseen valittujen amerikkalaisten tuottajien edustajina.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin totesi ensimmäiseksi valituksenalaisen tuomion 77–87 kohdassa, että Growth Energyllä ja Renewable Fuels Associationilla oli asiavaltuus kanteen nostamiseen omissa nimissään kolmannen tilanteen puitteissa niiden menettelyllisten takeiden vuoksi, jotka polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa, 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 20 artiklan 2, 4 ja 5 kohdassa myönnetään järjestöille, mutta ainoastaan niiden menettelyllisten oikeuksien turvaamiseksi, joihin ne vetosivat kymmenennessä kanneperusteessaan.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin totesi toiseksi valituksenalaisen tuomion 90–150 kohdassa, että otokseen valituilla amerikkalaisilla tuottajilla oli asiavaltuus nostaa kanne riidanalaisesta asetuksesta, ja totesi tämän vuoksi, että kanne, jonka Growth Energy ja Renewable Fuels Association olivat nostaneet niiden intressien edustajina, oli otettava tutkittavaksi.
- 24 Se katsoi ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 92–104 kohdassa, että riidanalainen asetus koskee suoraan otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia, ja hylkäsi kyseisen tuomion 105–118 kohdassa neuvoston ja komission esittämät päinvastaiset väitteet.
- 25 Tutkiessaan sitä, koskeeko asetus suoraan otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia, unionin yleinen tuomioistuin muistutti ensin valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että sen oman oikeuskäytännön mukaan polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annettu asetus koskee suoraan yritystä, jonka tuotteisiin sovelletaan tätä polkumyyntitullia, sillä siinä veloitetaan jäsenvaltioiden tulliviranomaiset kantamaan käyttöön otettu tulli jättämättä niille minkäänlaista harkintavaltaa.

- 26 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 93–104 kohdassa, että riidanalaisella asetuksella käyttöön otettu polkumyyntitulli koski suoraan otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia sillä perusteella, että ne olivat sellaisen tuotteen tuottajia, josta – kun sitä tuodaan unionin alueelle riidanalaisen asetuksen voimaantulon jälkeen – oli maksettava polkumyyntitulli.
- 27 Tältä osin se tukeutui valituksenalaisen tuomion 93–97 kohdassa neljään toteamukseen, jotka liittyvät neuvoston määrittämien bioetanolin markkinoiden toimintaan, ja neuvosto oli itse katsonut riidanalaisessa asetuksessa, että suuri määrä neljältä otokseen valitulta amerikkalaiselta tuottajalta peräisin olevaa bioetanolia vietiin säännöllisesti unioniin tutkimusajanjaksolla.
- 28 Lopuksi se hylkäsi valituksenalaisen tuomion 105–118 kohdassa neuvoston ja komission esittämät eri väitteet. Se totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa erityisesti, että vaikka kauppiaat/sekoittajat kantoivat polkumyyntitullin rasituksen ja vaikka osoitettaisiin, että bioetanolin myyntiketju oli katkaistu siten, etteivät nämä kauppiaat/sekoittajat pystyneet perimään polkumyyntitullia tuottajilta, oli kuitenkin edelleen niin, että polkumyyntitullin määrääminen muutti oikeudellisia edellytyksiä, joiden mukaisesti otokseen valittujen tuottajien tuottamaa bioetanolia myytiin unionin markkinoilla siten, että riidanalainen asetus vaikuttaa joka tapauksessa suoraan ja merkittävästi kyseisten tuottajien oikeudelliseen asemaan näillä markkinoilla.
- 29 Unionin yleinen tuomioistuin totesi toiseksi valituksenalaisen tuomion 119–130 kohdassa, että riidanalainen asetus koski suoraan neljää otokseen valittua tuottajaa, ja hylkäsi kyseisen tuomion 131–145 kohdassa neuvoston ja komission esittämät päinvastaiset väitteet.
- 30 Unionin yleinen tuomioistuin totesi kolmanneksi valituksenalaisen tuomion 151–153 kohdassa, että Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin kanne oli jätettävä tutkimatta siltä osin, kuin se oli nostettu näiden järjestöjen kaikkien muiden jäsenten kuin neljän otokseen valitun amerikkalaisen tuottajan nimissä, koska nämä järjestöt eivät olleet toimittaneet todisteita siitä, että riidanalainen asetus koskee niiden jäseniä suoraan.
- 31 Unionin yleinen tuomioistuin tutki kolmanneksi Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin oikeussuojan tarvetta. Se hylkäsi valituksenalaisen tuomion 155–160 kohdassa komission esittämän väitteen, jonka mukaan Growth Energyllä ja Renewable Fuels Associationilla ei ole jo syntynyttä ja edelleen olemassa olevaa oikeussuojan tarvetta nostaa kannetta riidanalaisesta asetuksesta, koska niiden jäsenet eivät olleet vieneet bioetanolia unioniin tutkimusajanjaksolla tai alkaneet tehdä niin kyseessä olevan kanteen nostamispäivänä.
- 32 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 157 kohdassa, että vaikka komissiolla pelkkänä väliintulijana ei ollut asiavaltuutta esittää oikeudenkäyntiväitettä oikeussuojan tarpeen puuttumisen vuoksi, sen oli kuitenkin tutkittava tämä väite viran puolesta. Nyt käsiteltävässä asiassa se totesi yhtäältä, että Growth Energyllä ja Renewable Fuels Associationilla oli oikeussuojan tarve siltä osin, kuin riidanalaisessa asetuksessa määrätyn polkumyyntitullin, jota kannetaan neljän otokseen valitun amerikkalaisen tuottajan tuottaman bioetanolin tuonnista unioniin, kumoaminen voi antaa viimeksi mainituille etua. Se totesi toisaalta, että näillä järjestöillä oli oikeussuojan tarve, koska ne väittivät, että niiden menettelyllisiä oikeuksia on loukattu.
- 33 Unionin yleinen tuomioistuin totesi kanteen tutkittavaksi ottamista koskevan analyysinsä lopuksi valituksenalaisen tuomion 161 ja 162 kohdassa seuraavaa:

”161 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen on:

- jätettävä tämä kanne tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin se koskee Marquis Energyä (ks. [valituksenalaisen tuomion] 51 kohta)

- jätettävä yhdeksän ensimmäistä kanneperustetta tutkimatta siltä osin kuin kantajat vetoavat henkilökohtaiseen asiavaltuuteensa (ks. [valituksenalaisen tuomion] 87 kohta)
- jätettävä tämä kanne tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin se koskee kantajien muita jäseniä kuin viittä otokseen valittua amerikkalaista tuottajaa (ks. [valituksenalaisen tuomion] 55 ja 154 kohta).

162 On kuitenkin todettava, että tämä kanne otetaan tutkittavaksi siltä osin kuin kantajat vaativat:

- ensinnäkin riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin se koskee neljää otokseen valittua amerikkalaista tuottajaa (ks. [valituksenalaisen tuomion] 150 kohta) ja
- toiseksi riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin kantajat vetoavat kymmenennessä kanneperusteessa omien menettelyllisten oikeuksiensa loukkaamiseen polkumyynninmenettelyssä (ks. [valituksenalaisen tuomion] 87 kohta).”

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

34 Päävalituksessa neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin ensisijaisesti

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- hylkää Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen ja
- velvoittaa Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakuvaiheessa.

35 Toissijaisesti neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin

- palauttaa asian unionin yleiselle tuomioistuimelle uudelleen ratkaistavaksi ja
- määrää, että ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

36 Komissio vaatii vastineessaan, että unionin tuomioistuin ensisijaisesti

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- toteaa, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on jätettävä tutkimatta, ja
- velvoittaa Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa.

37 Toissijaisesti komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- hylkää Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen ensimmäisen kanneperusteen toisen osan sekä ensimmäisen kanneperusteen muiden osien ja muiden kanneperusteiden osalta palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen asian käsittelemiseksi uudelleen ja

- määrää, että kummassakin oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 38 Growth Energy ja Renewable Fuels Association vaativat vastineessaan, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen kokonaisuudessaan ja vahvistaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdan ja
  - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka niille ovat aiheutuneet sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakuvaiheessa.
- 39 Liitännäisvalituksen yhteydessä Growth Energy ja Renewable Fuels Association vaativat ensisijaisesti, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 kohdan siltä osin kuin siinä hylätään niiden kumoamiskanne
  - kumoaa riidanalaisen asetuksen kokonaisuudessaan siltä osin kuin se koskee niitä ja kaikkia niiden jäseniä ja
  - velvoittaa neuvoston yhtäältä korvaamaan niille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa että päävalituksen ja liitännäisvalituksen käsittelystä unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja toisaalta vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 40 Toissijaisesti siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin katsoo, ettei asia ole ratkaisukelpoinen, Growth Energy ja Renewable Fuels Association vaativat, että unionin tuomioistuin
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee niiden omista nimissään esittämät ensimmäiset yhdeksän kumoamisperustetta ja kaikki niiden muiden jäsenten kuin otokseen valittujen neljän yhdysvaltalaisen tuottajan nimissä esittämät kumoamisperusteet, ja
  - velvoittaa neuvoston korvaamaan niille tähän mennessä ensimmäisessä oikeusasteessa ja päävalituksen ja liitännäisvalituksen käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä määrää, että oikeudenkäyntikuluista menettelyn myöhemmissä vaiheissa päätetään myöhemmin.
- 41 Neuvosto vaatii vastineessaan, että unionin tuomioistuin
- hylkää liitännäisvalituksen kokonaisuudessaan ja vahvistaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 kohdan ja
  - velvoittaa Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin korvaamaan sille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa että päävalituksen ja liitännäisvalituksen käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 42 Komissio vaatii vastineessaan, että unionin tuomioistuin
- jättää liitännäisvalituksen tutkimatta ja toissijaisesti hylkää sen perusteettomana ja
  - velvoittaa Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Päävalitus

- 43 Valituksessaan neuvosto vetoaa kolmeen valitusperusteeseen. Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti SEUT 263 artiklaa sekä merkityksellistä oikeuskäytäntöä ja valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset. Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa. Kolmannen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, ettei otokseen valittuihin amerikkalaisiin tuottajiin ollut mahdotonta soveltaa yksilöllisiä tulleja.
- 44 Neuvoston tueksi esittämässään kirjelmässä komissio ilmoittaa tukevuksensa varauksetta neuvoston esittämää päävalitusta ja yhtyvänään tämän vastauskirjelmässään esittämiin väitteisiin. Komissio esittää kuitenkin myös valitusperusteen, jota neuvosto ei ole esittänyt mutta jonka unionin tuomioistuin voi kuitenkin sen mielestä tutkia viran puolesta. Se väittää, että Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin kanne olisi pitänyt jättää tutkimatta siltä osin kuin näiden järjestöjen jäsenten kaupallisten intressien puolustaminen ei kuulu niiden perustamissäännöissä määriteltyihin tehtäviin.
- 45 Growth Energy ja Renewable Fuels Association väittävät, että valitus on jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta. Ne väittävät yhtäältä, että ensimmäisessä ja toisessa valitusperusteessaan neuvosto lähinnä kyseenalaistaa tosiseikat vetoamatta lainkaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut todisteet huomioon vääristyneellä tavalla. Toisaalta ne katsovat, että kolmannen valitusperusteensa yhteydessä neuvosto ei esitä perustelujaan riittävän selvästi.
- 46 Unionin tuomioistuin tutkii ensiksi Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin esittämän päävalitusta koskevan oikeudenkäyntiväitteen, sen jälkeen valitusperusteen, jonka komissio esitti väliintulokirjelmässään neuvoston tueksi ja jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheen todetessaan, että Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin kanne voidaan tutkia, ja lopuksi neuvoston valituksen ensimmäistä valitusperustetta, jossa riitautetaan näiden järjestöjen asiavaltuus, ja tarkemmin ottaen tämän ensimmäisen valitusperusteen ensimmäistä osaa, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että riidanalainen asetus koskee suoraan otokseen valittuja amerikkalaisia bioetanolin tuottajia ja näin ollen Growth Energyä ja Renewable Fuels Associationia.

Päävalituksen tutkittavaksi ottaminen

- 47 On muistutettava, että on totta, ettei tosiseikkojen ja todisteiden arviointi ole sellainen oikeuskysymys, joka sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen valitusasiassa harjoittaman valvonnan piiriin, lukuun ottamatta sitä tapausta, että nämä tosiseikat ja todisteet on otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Kun unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, unionin tuomioistuin on SEUT 256 artiklan nojalla kuitenkin toimivaltainen harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja sen pohjalta tehtyihin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa (tuomio 28.5.1998, Deere v. komissio, C-7/95 P, EU:C:1998:256, 21 kohta; tuomio 10.12.2002, komissio v. Camar ja Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, 69 kohta ja tuomio 28.6.2018, Andres (konkurssipesä Heitkamp BauHolding) v. komissio, C-203/16 P, EU:C:2018:505, 77 kohta).
- 48 Nyt esillä olevassa asiassa neuvosto väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki kaksi oikeudellista virhettä tulkittaessaan SEUT 263 artiklan neljättä kohtaa, kun se totesi, että riidanalainen asetus koskee suoraan ja erikseen Growth Energyä ja Renewable Fuels Associationia neljän otokseen valitun amerikkalaisen bioetanolin tuottajan edustajina. Tässä ensimmäisessä valitusperusteessa neuvosto riitauttaa tarkemmin ottaen sen, että riidanalaisen asetuksen voidaan katsoa koskevan näitä tuottajia suoraan, koska tosiasiallisesti ne eivät ole vienneet bioetanolia suoraan unioniin.

- 49 Näin tehdessään neuvosto riitauttaa siis unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevien toteamustensa perusteella tekemät oikeudelliset päätelmät eli tässä tapauksessa sen, että tämä katsoi Growth Energyllä ja Renewable Fuels Associationilla olevan SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu asiavaltuus nostaa kanne riidanalaisesta asetuksesta, joten päävalitus on ainakin tältä osin otettava tutkittavaksi (ks. vastaavasti tuomio 10.12.2002, komissio v. Camar ja Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, 71 kohta; tuomio 28.6.2018, Saksa v. komissio, C-208/16 P, ei julkaistu, EU:C:2018:506, 76 kohta ja tuomio 28.6.2018, Saksa v. komissio, C-209/16 P, ei julkaistu, EU:C:2018:507, 74 kohta).
- 50 Tästä seuraa ilman, että tässä vaiheessa olisi tarpeen lausua neuvoston esittämän kahden muun valitusperusteen tutkittavaksi ottamisesta, että Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin päävalituksen ensimmäisestä valitusperusteesta esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

Valitusperuste, joka koskee Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen tutkimatta jättämistä ja jonka komissio on esittänyt itsenäisesti

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 51 Komissio väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt jättää tutkimatta Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin ensimmäisessä oikeusasteessa nostama kanne siltä osin, kuin aineellisesti näiden järjestöjen perussääntöjen mukaan niiden ei ollut mahdollista puolustaa tietyn alan ja/tai jäsentensä kaupallisia intressejä. Unionin tuomioistuin on sen mukaan lisäksi velvollinen tutkimaan tämän väitteen viran puolesta.
- 52 Komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, kun se on kuvaillut Growth Energyä ja Renewable Fuels Associationia ”amerikkalaisia bioetanolin tuottajia edustaviksi järjestöiksi” valituksenalaisen tuomion 1 kohdassa ja sen jälkeen ”amerikkalaisen bioetanoliteollisuuden intressejä edustaviksi järjestöiksi” valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa. Itse asiassa nämä kaksi järjestöä eivät voittoa tavoittelemattomista yhdistyksistä annetun District of Columbian lain (District of Columbia Non-Profit Corporation Act) mukaisesti perustettuina voittoa tavoittelemattomina järjestöinä voi toteuttaa toimia tietyn alan ja/tai jäsentensä kaupallisten intressien puolustamiseksi.
- 53 Tällainen toiminta olisi lisäksi komission mielestä ristiriidassa Growth Energyn tarkoituksen kanssa, joka on ”etanolin edistäminen uusiutuvana, puhtaana ja kestäväna energianlähteenä”, samoin kuin Renewable Fuels Associationin tarkoituksen kanssa, joka on ”kotimaisen kannattavan ja kilpailukykyisen uusiutuvien polttoaineiden teollisuuden kehityksen edistäminen ja tukeminen”. Growth Energy ja Renewable Fuels Association eivät ole myöskään millään tavoin pyrkineet väittämään, että niiden kanne olisi kuulunut niiden perustamissääntöjen mukaisiin tarkoituksiin, ja unionin yleinen tuomioistuin totesikin päinvastoin valituksenalaisen tuomion 75 kohdassa, että niiden nostamalla kanteella oli tarkoitus ”suojata amerikkalaista etanoliteollisuutta”.
- 54 Growth Energy ja Renewable Fuels Association väittävät, ettei se, että ne eivät tavoittele voittoa, tarkoita ollenkaan sitä, etteivät ne voisi puolustaa tietyn alan ja/tai jäsentensä kaupallisia intressejä, vaan merkitsee pelkästään sitä, etteivät ne voi saada toiminnastaan taloudellista hyötyä ja jakaa osinkoja osakkailleen. Ne lisäävät vielä komission katsoneen mielivaltaisesti, että Renewable Fuels Associationin tarkoitus rajoittui kansallisiin näkökohtiin eikä kattanut jäsenten kaupallisten intressien puolustamista kolmansissa maissa. Kotimaisen teollisuuden edistäminen on niiden mukaan sidoksissa nimittäin myös sen kasvuun, johon sisältyy myös vienti, joten riidanalainen asetusta, siltä osin kuin se vaikuttaa kyseisen alan kilpailukykyyn, kuuluu sen toiminnan alaan.

55 Niiden mukaan komissio ei missään tapauksessa valituksen ”muuna osapuolena” voi menettelyn tässä vaiheessa vedota todisteiden huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla – mihin neuvosto ei ole tältä osin vedonnut – ja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset järjestön tavoitteista ovat todellisuudessa rajatumpia. Komission olisi pitänyt tehdä liitännäisvalitus unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 178 artiklan mukaisesti.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 174 artiklan mukaan vastineessa voidaan vaatia valituksen hyväksymistä, hylkäämistä tai tutkimatta jättämistä kokonaan tai osittain. Lisäksi työjärjestyksen 172 ja 176 artiklan mukaan asianosaiset, joilla on oikeus esittää vastine, voivat tehdä vastineesta erillisellä asiakirjalla liitännäisvalituksen, jossa työjärjestyksen 178 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan toisen virkkeen mukaan voidaan vaatia valituksenalaisen tuomion kumoamista kokonaan tai osittain, ja siinä esitettyjen oikeudellisten perusteiden ja perustelujen on oltava eri perusteita ja perusteluja kuin ne, joihin vedotaan valitukseen annetussa vastineessa.

57 Näistä määräyksistä käy yhdessä luettuina ilmi, että vastineessa ei voida vaatia valituksenalaisen tuomion kumoamista perustein, jotka ovat valituksessa esitettyihin perusteisiin nähden erillisiä ja itsenäisiä, koska tällaisiin perusteisiin voidaan vedota vain liitännäisvalituksessa (tuomio 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. komissio, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 99–101 kohta ja tuomio 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 20 kohta).

58 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 45 ja 46 kohdassa, nyt käsiteltävässä asiassa komissio esittää valitusperusteen, joka perustuu lähinnä siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan, että Growth Energyllä ja Renewable Fuels Associationilla oli perustamissääntöönsä perustuva oikeus puolustaa bioetanoliteollisuuden tai jäsentensä kaupallisia intressejä, ja jota neuvosto ei ole esittänyt ja joka muodostaa siis erillisen ja riippumattoman perusteen valituksenalaisen tuomion kumoamiseksi, joka voidaan esittää ainoastaan liitännäisvalituksen yhteydessä.

59 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuin, joka käsittelee Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan mukaan tehtyä valitusta, voi kuitenkin lausua tarvittaessa viran puolesta ehdotonta prosessinedellytystä koskevasta valitusperusteesta, jonka mukaan SEUT 263 artiklassa asetetut tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty (ks. tuomio 29.4.2004, Italia v. komissio, C-298/00 P, EU:C:2004:240, 35 kohta; määräys 15.4.2010, Makhteshim-Agan Holding ym. v. komissio, C-517/08 P, ei julkaistu, EU:C:2010:190, 54 kohta ja määräys 7.12.2017, Eurallumina v. komissio, C-323/16 P, ei julkaistu, EU:C:2017:952, 31 kohta).

60 Komission esittämä valitusperuste ei kuitenkaan voi menestyä.

61 Ensinnäkään se, että Growth Energy ja Renewable Fuels Association eivät tavoittele voittoa, ei tarkoita lainkaan sitä, etteivät ne voisi puolustaa edustamiensa oikeushenkilöiden yhteisiä intressejä tuomioistuimissa. Komissio ei ole missään tapauksessa näyttänyt toteen eikä edes väittänyt, ettei niillä ollut kelpoisuutta esiintyä osapuolina oikeudenkäynneissä.

62 Toiseksi on todettava, toisin kuin komissio väittää, ettei ole lainkaan ilmeistä, ettei Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin tarkoitus mahdollista jäsentensä kaupallisten intressien puolustamista kolmansissa maissa. Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 51 kohdassa, kummankin näistä järjestöistä tarkoitus on kuvattu riittävän laajasti, jotta se voi kattaa sellaisen kanteen, jolla pyritään puolustamaan niiden jäsenten intressejä kaupan suojoitoimenpiteiltä.

63 Tästä seuraa, että komission esittämä itsenäinen valitusperuste on hylättävä oikeudellisesti täysin perusteettomana.

Päävalituksen ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan asetus koskee otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia suoraan

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 64 Neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 104 kohdassa, että riidanalainen asetus koski neljää otokseen valittua amerikkalaista bioetanolin tuottajaa suoraan, ja että tämän päätelmän tukena ovat kyseisen tuomion 114, 116 ja 117 kohdassa esitetyt todisteet.
- 65 Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin nimittäin katsoi, että riidanalainen asetus koski kyseisiä neljää tuottajaa suoraan, koska ne tuottivat tuotetta, josta sitä unioniin tuotaessa maksettiin polkumyyntitulli. Tällaisen tullin käyttöönotto oli neuvoston mukaan muuttanut niitä oikeudellisia edellytyksiä, joiden mukaisesti bioetanolia myytiin unionin markkinoilla. Tämä suora vaikutus on sen mukaan kuitenkin ristiriidassa sen vaikutuksen kanssa, jonka unionin tuomioistuin mainitsi 28.4.2015 annetussa tuomiossa T & L Sugars ja Sidul Açúcares v. komissio (C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44–51 kohta). Asetus voi koskea niitä tuottajina, jotka eivät myy tuotteitaan suoraan unioniin, korkeintaan välillisesti talouden näkökulmasta, siltä osin kuin ne joutuvat mahdollisesti epäedulliseen kilpailuasemaan verrattuna muihin bioetanolin valmistajiin, joiden osalta tullia ei kanneta.
- 66 Neuvoston mukaan unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että polkumyyntitullit muuttivat kyseisen tuotteen markkinoinnin oikeudellisia edellytyksiä ja vaikuttivat siten suoraan ja merkittäväällä tavalla kaikkien otokseen valittujen tuottajien asemaan riippumatta siitä, ovatko ne viejiä vai eivät. Todetessaan, että asetus koski oletusarvoisesti suoraan kaikkia tuottajia, unionin yleinen tuomioistuin meni neuvoston mukaan mainitsemaansa vakiintunutta oikeuskäytäntöä pidemmälle ja syyllistyi näin ollen tuomioistuimena ”liioitteluun”.
- 67 Neuvoston mukaan unionin yleinen tuomioistuin siis sovelsi virheellisesti SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa esitettyä suoran vaikutuksen edellytystä, joka edellyttää, että riidanalaisella toimella on välittömiä vaikutuksia kyseessä olevan henkilön oikeusasemaan eikä siinä jätetä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, lainkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on täysin automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista, kun se piti oletettua ja välillistä muutosta neljän otokseen valitun tuottajan taloudellisessa tilanteessa riittävänä.
- 68 Growth Energy ja Renewable Fuels Association katsovat, ettei unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellista virhettä todetessaan, että riidanalainen asetus koski niitä suoraan.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 69 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, josta unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa, ilmenee, että edellytys, jonka mukaan kanteen kohteena olevan toimen on koskettava luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä suoraan, edellyttää kahden kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä samanaikaisesti eli ensinnäkin, että riidanalaisella toimella on välittömiä vaikutuksia kyseisen henkilön oikeusasemaan, ja toiseksi, ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, lainkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on täysin automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (ks. mm. tuomio 5.5.1998, Compagnie Continentale (France) v. komissio, C-391/96 P, EU:C:1998:194, 41 kohta; määräys 10.3.2016, SolarWorld v. komissio, C-142/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:163, 22 kohta ja määräys 21.4.2016, Makro autoservicio mayorista ja Vestel Iberia v. komissio, C-264/15 P ja C-265/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:301, 45 kohta).

- 70 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 58 kohdassa, neuvosto ja komissio riitauttavat sen, miten unionin yleinen tuomioistuin arvioi ensimmäistä näistä edellytyksistä.
- 71 Toimielimet väittävät nimittäin lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että riidanalainen asetus koski suoraan otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia siksi, että kauppiaat/sekoittajat veivät merkittävän määrän niiden bioetanolin tuotannosta säännöllisesti unioniin tutkimusajanjakson aikana, joten polkumyyntitullin käyttöönotto vaikutti merkittävästi niiden oikeudelliseen asemaan unionin markkinoilla.
- 72 Tältä osin on muistettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka asetukset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja tietyn tuotteen osalta, ovat luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivisia, koska niitä sovelletaan kaikkiin asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, ei ole poissuljettua, että ne voivat koskea suoraan ja erikseen joitakin näistä, mukaan lukien tietyin edellytyksin tuotteen tuottajia ja viejiä (ks. vastaavasti tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 73 Tämän seikan osalta unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, että toimet, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskevat suoraan ja erikseen niitä kyseessä olevan tuotteen tuottajia ja viejiä, joita syytetään polkumyyntistä niiden liiketoimintaa koskevien tietojen perusteella. Näin on sellaisten tuotanto- ja vientiyritysten osalta, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity kyseisissä komission tai neuvoston toimissa tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (ks. vastaavasti mm. tuomio 21.2.1984, Allied Corporation ym. v. komissio, 239/82 ja 275/82, EU:C:1984:68, 11 ja 12 kohta ja tuomio 7.5.1987, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, 240/84, EU:C:1987:202, 5 kohta).
- 74 Tästä oikeuskäytännöstä seuraa, ettei asetuksen, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, voida katsoa koskevan yritystä suoraan ainoastaan sen vuoksi, että tämä on kyseisen tullin kohteena olevan tuotteen tuottaja, vaan viejän asema on tässä suhteessa olennaisen tärkeää. Tämän tuomion edeltävässä kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee sen, että asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, koskee suoraan tiettyjä kyseessä olevan tuotteen tuottajia ja viejiä, johtuvan erityisesti siitä, että niiden katsotaan syyllistyneen polkumyyntiin. Tuottajan, joka ei vie tuotantoaan unionin markkinoille, vaan myy sitä ainoastaan kotimarkkinoillaan, ei voida katsoa syyllistyneen polkumyyntiin.
- 75 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 77 kohdassa, tämän vuoksi pelkästään se, että tuotetta on saatavilla unionin markkinoilla, vaikkakin suuria määriä, ei ole riittävä peruste katsoa, että polkumyyntitullin määrääminen kyseiselle tuotteelle vaikuttaa suoraan sen tuottajan oikeusasemaan.
- 76 Kuten riidanalaisen asetuksen 12 ja 63 perustelukappaleesta ilmenee ja kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa, nyt käsiteltävässä asiassa otokseen valitut amerikkalaiset tuottajat eivät vieneet tuotantoaan suoraan unionin markkinoille tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen niiden ei ole katsottu syyllistyneen polkumyyntiin eikä niiden osalta voitu vahvistaa yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, kuten riidanalaisen asetuksen 64 ja 76 perustelukappaleesta ilmenee ja kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 107–112 kohdassa.
- 77 Koska kyseiset tuottajat eivät olleet vieneet tuotantoaan suoraan unionin markkinoille ja koska niitä ei ole siksi lopullisesti yksilöity riidanalaisessa asetuksessa viejiksi, toteamukset polkumyyntin olemassaolosta eivät koskeneet niitä suoraan eivätkä vaikuttaneet suoraan niiden varoihin, koska niiden tuotannolle ei ole suoraan asetettu polkumyyntitulleja.
- 78 On totta, että amerikkalaiset bioetanolin tuottajat yksilöitiin toimielinten antamissa säädöksissä siltä osin, kuin komissio oli alun perin valinnut ne amerikkalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otokseen. Tämä seikka, jonka unionin yleinen tuomioistuin muuten otti esiin valituksenalaisen tuomion 119 kohdassa, jossa analysoidaan sitä, koskeeko asetus otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia erikseen, ei kuitenkaan riitä sen päätelmän tekemiseen, että riidanalainen asetus koskee niitä suoraan.

- 79 Tämän tuomion 73 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että asetuksen, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, katsotaan koskevan suoraan ainoastaan tuotteen, jolle on määrätty polkumyyntitulli, sellaisia ”tuotanto- ja vientiyrityksiä”, joiden katsotaan syyllystyneen polkumyyntiin ja jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity toimielinten toimissa.
- 80 Kuten tämän tuomion 76 kohdassa on jo todettu, on kiistatonta, etteivät otokseen valitut amerikkalaiset tuottajat ole vieneet bioetanolin tuotantoaan suoraan unionin markkinoille.
- 81 Vaikka on totta, että riidanalainen asetus voi saattaa amerikkalaiset bioetanolin tuottajat huonompaan kilpailuasemaan, pelkästään tämän seikan perusteella, jos se katsotaan toteen näytetyksi, ei voida katsoa, että tämän asetuksen säännökset vaikuttivat niiden oikeusasemaan ja koskivat niitä tämän vuoksi suoraan (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2015, T & L Sugars ja Sidul Açúcares v. komissio, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 37 kohta ja tuomio 17.9.2015, Confederazione Cooperative Italiane ym. v. Anicav ym., C-455/13 P, C-457/13 P ja C-460/13 P, ei julkaistu, EU:C:2015:616, 49 kohta).
- 82 Unionin yleinen tuomioistuin teki näin ollen oikeudellisen virheen todetessaan, että riidanalainen asetus koskee suoraan otokseen valittuja amerikkalaisia bioetanolin tuottajia. Tästä seuraa ilman, että muita valitusperusteita olisi tarpeen tutkia, että valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä kumottiin riidanalainen asetus, siltä osin kuin se koski Patriot Renewable Fuelsia, Plymouth Energy Companya, POET:ia ja Platinum Ethanolia.

Liitännäisvalitus

- 83 Liitännäisvalituksessaan Growth Energy ja Renewable Fuels Association vetoavat kahteen valitusperusteeseen, joiden mukaan unionin yleinen tuomioistuin arvioi virheellisesti niiden ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä. Ne väittävät ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen rajoittaessaan niiden yksilöllisen asiavaltuuden kymmenenteen kanneperusteeseen, jolla pyritään turvaamaan niiden menettelylliset oikeudet. Ne riitauttavat toteamuksen, jolla unionin yleinen tuomioistuin jättää valituksenalaisen tuomion 161 kohdan toisessa luetelmakohdassa tutkimatta niiden yhdeksän ensimmäistä kanneperustetta.
- 84 Ne väittävät toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen myös, kun se kiisti niiden asiavaltuuden nostaa kanne muiden jäsentensä kuin otokseen valittujen amerikkalaisten bioetanolin tuottajien nimissä, eli ensinnäkin kauppiaiden/sekoittajien eli Murexin ja CHS:n nimissä ja toiseksi kaikkien muiden sellaisten jäsenten nimissä, joita ei valittu otokseen. Ne kiistävät toteamuksen, jolla unionin yleinen tuomioistuin jätti valituksenalaisen tuomion 161 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa kanteen tutkimatta siltä osin, kuin siinä vaaditaan riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin, kuin se koskee kantajien muita jäseniä kuin viittä otokseen valittua amerikkalaista tuottajaa.
- 85 Neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää liitännäisvalituksen kaksi valitusperustetta.
- 86 Myös komissio väittää toissijaisesti, että kyseisen valituksen molemmat valitusperusteet on hylättävä selvästi perusteettomina, mutta esittää myös ensisijaisesti kaksi oikeudenkäyntiväitettä.

Liitännäisvalituksen tutkittavaksi ottaminen

- 87 Komissio väittää ensinnäkin, että liitännäisvalituksen on allekirjoittanut sähköisesti henkilö, joka väittää olevansa Ateenan (Kreikka) ja Brysselin (Belgia) asianajajaliittojen jäsen mutta joka ei ole toimittanut todisteita toimivaltuuksistaan, mikä – jos tilannetta ei korjata – riittää liitännäisvalituksen tutkimatta jättämiseen.

- 88 Se väittää toiseksi, että Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin tekemä liitännäisvalitus on jätettävä tutkimatta samoin kuin niiden ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa nostama kumoamiskanne olisi pitänyt jättää tutkimatta, koska niillä ei ole perustamissäännössään annettua valtuutusta nostaa kannetta tai tehdä valitusta. Komissio ilmaisee täsmällisemmin samat väitteet, jotka se on esittänyt riitauttaakseen näiden kahden järjestön vastauksena valitukseen antaman vastineen tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja jotka on esitetty tiivistetysti tämän tuomion 51–53 kohdassa.
- 89 Tältä osin on todettava, että Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin liitännäisvalituksen alkuperäiskappaleen on, kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 113 kohdassa, allekirjoittanut asianmukaisesti asianajaja, jonka kelpoisuutta ei ole kiistetty ja joka on joka tapauksessa työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti asianmukaisesti esittänyt ensinnäkin todistuksen siitä, että hänellä on kelpoisuus esiintyä jonkin jäsenvaltion tuomioistuimessa, ja toisaalta Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin antamat valtakirjat.
- 90 Komission ensimmäinen oikeudenkäyntiväite on näin ollen hylättävä selvästi perusteettomana.
- 91 Komission toinen oikeudenkäyntiväite on myös hylättävä syistä, jotka esitetään tämän tuomion 60–63 kohdassa.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 92 Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin ensimmäinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan.
- 93 Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa perustuu unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa esittämään virheelliseen toteamukseen, jonka mukaan riidanalaisella asetuksella ei muutettu näiden kahden järjestön oikeudellista tilannetta, oikeuksia ja velvoitteita.
- 94 Ne katsovat aluksi, että asetus, jossa otetaan käyttöön polkumyyntitulli, voi vaikuttaa yksityisen oikeussubjektin oikeusasemaan muutenkin kuin vain polkumyyntitullin maksamisen kautta. Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisella asetuksella muutettiin niiden oikeuksia ja velvoitteita, koska niiden ainoana tarkoituksena on taata amerikkalaisen bioetanoliollisuuden oikeuksien puolustaminen ja edustaminen jäsentensä nimissä, olivatpa ne otokseen valittuja tuottajia tai eivät.
- 95 Ne korostavat, että edustaakseen asianmukaisesti jäseniään unionin toimielimissä ne osallistuivat aktiivisesti polkumyyntin vastaiseen hallinnolliseen menettelyyn, jonka päätteeksi annettiin riidanalainen asetus. Näin ollen asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, vaikuttaa haitallisesti erikseen – kun otetaan huomioon sen päämäärä – järjestöön, joka ei voinut saavuttaa väliintulonsa toivottuja tuloksia.
- 96 Ne väittävät lopuksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa, ettei 24.3.1993 annetulla tuomiolla CIRFS ym. v. komissio (C-313/90, EU:C:1993:111) ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa, koska kantajien asemaa edustavina järjestöinä ei voida verrata muodollisesti jäsentensä nimissä toimivan neuvottelijan asemaan, josta mainitussa asiassa oli kyse.

- 97 Valitusperusteen toisessa osassa ne riitauttavat unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa esittämän toteamuksen, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen voitiin katsoa koskevan niitä suoraan ja erikseen ainoastaan kymmenennen kanneperusteensa osalta, joka koskee niille polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdassa, 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 20 artiklan 2, 4 ja 5 kohdassa myönnettyjen menettelyllisten takeiden suojaamista.
- 98 Ne korostavat, että kaksi tuomiota, joihin unionin yleinen tuomioistuin on tässä yhteydessä tukeutunut, eli 4.10.1983 annettu tuomio Fediol v. komissio (191/82, EU:C:1983:259, 31 kohta) ja 17.1.2002 annettu tuomio Rica Foods v. komissio (T-47/00, EU:T:2002:7, 55 kohta), eivät riitä perustelevaan tätä toteamusta. Vaikka edellä mainituista tuomioista voitaisiin päätellä, että toimi voi koskea yksityistä oikeussubjektia erikseen ainoastaan, ”kun sovellettavassa unionin lainsäädännössä myönnetään hänelle tiettyjä menettelyllisiä takeita”, ne eivät silti tue väitettä, jonka mukaan tämä tunnusomainen erityispiirre koskee vain menettelyllisten takeiden loukkaamiseen liittyviä kanneperusteita.
- 99 Ne katsovat, että kun toimen on todettu koskevan yksityistä oikeussubjektia suoraan ja erikseen, viimeksi mainitun nostama kanne on otettava tutkittavaksi kokonaisuudessaan. Kaikilla polkumyynnin vastaisessa perusasetuksessa tarkoitetuilla asianomaisilla osapuolilla, olivatpa ne tuottajia, viejiä, tuojia tai näitä edustavia järjestöjä, on kyseisen asetuksen nojalla samat oikeudet. Katsoessaan, ettei niillä ole ”täyttä asiavaltuutta”, unionin yleinen tuomioistuin lisäksi myönsi, että edustavien järjestöjen aseman on oltava erilainen sen mukaan, tekevätkö ne kantelun vai riitauttavatko ne toimenpiteen, joka aiheuttaa vahinkoa niille itselleen ja jäsenilleen.
- 100 Neuvosto ja komissio vaativat, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä, väittäen erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti, että järjestöjen asiavaltuus rajoittui niiden menettelyllisten oikeuksien puolustamiseen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 101 Kuten valituksenalaisen tuomion 77–87 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin totesi lähinnä, että oli tarpeen tunnustaa Growth Energy ja Renewable Fuels Associationin asiavaltuus nostaa kanne riidanalaisesta asetuksesta, mutta ainoastaan rajoitetusti menettelyllisten oikeuksiensa turvaamiseksi.
- 102 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tarkemmin ottaen ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa, ettei riidanalainen asetus koskenut suoraan Growth Energyä ja Renewable Fuels Associationia, sikäli kuin siinä määrätään polkumyyntituloja ainoastaan niiden jäsenten tuotteille, koska se ei muuttanut niiden oikeusasemaa. Se kuitenkin katsoi toiseksi valituksenalaisen tuomion 80–85 ja 87 kohdassa, että näillä kahdella järjestöllä oli kuitenkin asiavaltuus kanteen nostamiseen riidanalaisesta asetuksesta edustavina järjestöinä, jotka olivat osallistuneet asetuksen antamismenettelyyn, mutta ainoastaan rajoitetusti turvatakseen ne menettelylliset oikeudet, jotka niillä on polkumyynnin vastaisen perusasetuksen mukaisesti. Se totesi kolmanneksi valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa, etteivät ne voineet vedota 24.3.1993 annettuun tuomioon CIRFS ym. v. komissio (C-313/90, EU:C:1993:111, 28–30 kohta), koska niiden asemaa polkumyynnin vastaisen perusasetuksen mukaisina edustavina järjestöinä ei voida verrata muodollisesti jäsentensä nimissä toimivan neuvottelijan asemaan.
- 103 Valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, joka kohdistuu valituksenalaisen tuomion 79 ja 86 kohtaan, Growth Energy ja Renewable Fuels Association katsovat lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa niillä olevan täysi asiavaltuus, koska ne osallistuivat aktiivisesti polkumyynnin vastaiseen hallinnolliseen menettelyyn. Unionin yleinen tuomioistuin teki siis niiden mukaan oikeudellisen virheen todetessaan ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa, ettei riidanalainen asetus koskenut niitä suoraan, ja toiseksi valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa, ettei kantajien asemaa voitu verrata asemaan, josta oli kyse asiassa, jossa annettiin 24.3.1993 tuomio CIRFS ym. v. komissio (C-313/90, EU:C:1993:111, 28–30 kohta).

- 104 Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin väitteitä ei kuitenkaan voida hyväksyä.
- 105 Ensinnäkään ei voida katsoa, kuten julkisasiamies korosti ratkaisuehdotuksensa 153 kohdassa, että riidanalaisella asetuksella olisi muutettu Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin oikeuksia ja velvollisuuksia, pelkästään sillä perusteella, että niiden tehtävänä oli puolustaa ja edustaa amerikkalaisen bioetanoliiteollisuuden oikeuksia jäsentensä nimissä. Toiseksi on niin, että – kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 160–165 kohdassa – unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti, ettei Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin asemaa voitu lainkaan verrata neuvottelijan poikkeukselliseen asemaan, josta oli kyse asiassa, jossa annettiin 24.3.1993 tuomio CIRFS ym. v. komissio (C-313/90, EU:C:1993:111, 28–30 kohta).
- 106 Ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa Growth Energy ja Renewable Fuels Association väittävät lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen rajoittaessaan niiden oikeuden nostaa kanne riidanalaisesta asetuksesta pelkästään niiden menettelyllisten oikeuksien puolustamiseen ja ottaessaan tämän vuoksi tutkittavaksi ainoastaan niiden kymmenennen kanneperusteen.
- 107 Tältä osin unionin tuomioistuin on jo todennut, ettei luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jolla on menettelyllisiä oikeuksia unionin toimen antamismenettelyn yhteydessä, voida lähtökohtaisesti jonkin menettelyllisen takeen olemassa ollessa myöntää asiavaltuutta nostaa kanne tästä toimesta sen aineellisen lainmukaisuuden riitauttamiseksi. Yksityisen oikeuden nostaa kanne unionin toimesta täsmällinen laajuus riippuu oikeudellisesta asemasta, joka sen osalta määritellään unionin lainsäädännössä, jolla pyritään oikeutettujen etujen suojeluun (tuomio 25.10.1977, Metro v. komissio, 26/76, EU:C:1977:167, 13 kohta; tuomio 4.10.1983, Fediol v. komissio, 191/82, EU:C:1983:259, 31 kohta ja määräys 5.5.2009, WWF-UK v. neuvosto, C-355/08 P, ei julkaistu, EU:C:2009:286, 44 kohta).
- 108 Kuten julkisasiamies korosti ratkaisuehdotuksensa 157 kohdassa, näin ollen pelkästään vetoaminen menettelyllisten takeiden olemassaoloon ei voi aiheuttaa sitä, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, jos se perustuu aineellisoikeudellisten sääntöjen rikkomista koskeviin kanneperusteisiin (ks. vastaavasti määräys 5.5.2009, WWF-UK v. neuvosto, C-355/08 P, ei julkaistu, EU:C:2009:286, 47 kohta).
- 109 Tästä seuraa, että Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin ensimmäinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 110 Growth Energy ja Renewable Fuels Association väittävät toisessa valitusperusteessaan, joka jakautuu kahteen osaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen myös, kun se katsoi, ettei niillä ole asiavaltuutta toimia muiden jäsentensä kuin otokseen valittujen amerikkalaisten bioetanolin tuottajien nimissä, eli ensinnäkin kauppiaina/sekoittajina toimivien Murexin ja CHS:n nimissä ja toiseksi kaikkien muiden sellaisten jäsenten nimissä, joita ei valittu otokseen.
- 111 Aluksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti valituksenalaisen tuomion 52–55 kohdassa, ettei kanteen tutkittavaksi ottamista voitu perustella Murexin ja CHS:n intressien puolustamisella, koska nämä kauppiat/sekoittajat olivat vain Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin ”kumppanuusjäseniä” eikä niillä siksi ollut äänioikeutta. Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin mukaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, jossa on tunnustettu järjestöjen

asiavaltuus, ei ole tehty eroa kumppanuusjäsenten ja muiden välillä, vaan päinvastoin tuotu selkeästi ilmi, että kanne, jonka järjestö on nostanut yhden tai useamman sellaisen jäsenensä puolesta, jotka olisivat itse voineet nostaa kanteen, voidaan ottaa tutkittavaksi.

- 112 Unionin yleinen tuomioistuin teki myös virheen todetessaan valituksenalaisen tuomion 152–154 kohdassa, ettei riidanalainen asetus koskenut suoraan Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin muita jäseniä, joita ei ollut valittu vientiä harjoittavien tuottajien otokseen, koska yhtäältä nämä kaksi järjestöä eivät ole yksilöineet niitä ja koska toisaalta ne eivät ole esittäneet mitään näyttöä siitä, että ne olivat vieneet bioetanolia unioniin ja että niiden tuotteisiin oli sovellettu kyseisellä asetuksella käyttöön otettua polkumyöntitullia. Ne väittävät tältä osin, että koska riidanalaisessa asetuksessa vahvistetaan koko maata koskeva polkumyöntitulli Yhdysvalloista peräisin olevan bioetanolin tuonnille, se koskee suoraan kaikkia amerikkalaisia tuottajia, ja polkumyöntitulli vaikuttaa suoraan niiden oikeusasemaan sillä hetkellä, kun niiden tuote tulee sisämarkkinoille. Kyseinen asetus koskee suoraan myös potentiaalisia viejiä, koska polkumyöntitulli vaikuttaa tuotteen vientipaikkoihin.
- 113 Growth Energy ja Renewable Fuels Association väittävät myös, että unionin yleinen tuomioistuin jätti lisäksi tarkastelematta kysymystä siitä, koskeeko riidanalainen asetus niitä erikseen. Ne ovat kuitenkin osallistuneet menettelyyn kaikkien jäsentensä edustajina toimittaen todisteita siitä, ettei Yhdysvalloista peräisin oleva tuonti aiheuttanut vahinkoa Euroopan unionin tuotannonalalle. Nyt käsiteltävän asian erityisluonne liittyy niiden mukaan siis siihen, että riidanalainen asetus annettiin niiden esittämien huomautusten, jotka ilmentävät niiden jäsenten mielipidettä jakantaa, perusteella. Sen avulla, että niiden asiavaltuutta ei tunnusteta, neuvosto voisi kiertää tehokkaan laillisuusvalvonnan. Tässä yhteydessä unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 161 kohdassa esittämä toteamus on virheellinen ja liioiteltu.
- 114 Neuvosto vaatii, että liitännäisvalituksen toinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta ja että se on joka tapauksessa hylättävä oikeudellisesti täysin perusteettomana.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 115 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 52–55 kohdassa, ettei Growth Energyllä ja Renewable Fuels Associationilla ollut asiavaltuutta ”kumppanuusjäsentensä” Murexin ja CHS:n edustajina. Se totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa, että Renewable Fuels Associationin kumppanuusjäsenenä CHS:llä oli tämän järjestön perustamissäännön nojalla oikeus osallistua jäsenten kokouksiin mutta sillä ei ollut äänioikeutta. Se myös totesi valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa, että Growth Energyn kumppanuusjäsenenä myöskään Murexilla ei tämän järjestön perustamissäännön nojalla ollut äänioikeutta. Unionin yleinen tuomioistuin totesi tämän perusteella, että CHS:llä ja Murexilla ei ollut mahdollisuutta vedota intresseihinsä silloin, kun näitä intressejä mahdollisesti edustaa niiden järjestö.
- 116 Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 151–153 kohdassa, etteivät Growth Energy ja Renewable Fuels Association olleet yhtäältä yksilöineet nimeltä, lukuun ottamatta otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia ja kauppiaita/sekoittajia eli Murexia ja CHS:ää, yhtäkään niiden jäsenistä, joilla olisi voinut olla asiavaltuus, eivätkä toisaalta esittäneet mitään näyttöä siitä, että tällaiset jäsenet olisivat vieneet bioetanolia unioniin ja että niihin olisi näin ollen sovellettu riidanalaisella asetuksella käyttöön otettua polkumyöntitullia. Se totesi tämän perusteella, ettei voitu katsoa, että riidanalainen asetus voisi koskea suoraan kyseisiä jäseniä.
- 117 Aivan aluksi on hylättävä neuvoston toisesta valitusperusteesta esittämä oikeudenkäyntiväite. Toisin kuin viimeksi mainittu väittää, Growth Energy ja Renewable Fuels Association eivät riitautu unionin yleisen tuomioistuimen suorittamaa tosiseikkojen arviointia vaan pikemminkin näiden tosiseikkojen oikeudellisen luonnehdinnan ja tarkemmin ottaen tämän toteamukset, joiden mukaan ensinnäkään

- näillä järjestöillä ei ole asiavaltuutta nostaa kannetta kauppiaiden/sekoittajien eli Murexin ja CHS:n nimissä ja joiden mukaan toiseksi riidanalainen asetus ei koske suoraan amerikkalaisia bioetanolin tuottajia, joita ei ole valittu otokseen.
- 118 Tämän jälkeen Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin esittämän toisen valitusperusteen toinen osa, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan, että näillä järjestöillä ei ollut asiavaltuutta nostaa kannetta sellaisten jäsentensä nimissä, jotka eivät kuuluneet vientiä harjoittavien tuottajien otokseen, on hylättävä.
- 119 Kuten tämän tuomion 69–82 kohdasta ilmenee, ettei se, että osa – vaikkakin huomattava osa – amerikkalaisten tuottajien bioetanolin tuotannosta viedään unioniin, tai se, että ne voivat joutua maksamaan riidanalaisella asetuksella käyttöön otetun polkumyyntitullin, muodosta riittävää näyttöä, jotta voitaisiin katsoa, että tämä asetus koskee niitä SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla suoraan.
- 120 Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on sen sijaan hyväksyttävä. Unionin yleinen tuomioistuin teki nimittäin oikeudellisen virheen katsoessaan, että Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin nostaman kanteen tutkittavaksi ottamista ei voitu perustella kauppiaiden/sekoittajien eli Murexin ja CHS:n intressien puolustamisella sillä perusteella, että nämä olivat vain näiden järjestöjen kumppanuusjäseniä eikä niillä tämän vuoksi ollut äänioikeutta näissä järjestöissä.
- 121 Tällainen seikka ei nimittäin riitä osoittamaan, ettei tällaisilla järjestöillä ole asiavaltuutta.
- 122 Kuten julkisasiamies korosti ratkaisuehdotuksensa 129 kohdassa, jäsentensä kollektiivisia intressejä puolustavan ammattijärjestön nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa mainitsemassa toisessa tilanteessa, että järjestön edustamilla yrityksillä tai joillakin niistä on erillinen asiavaltuus (ks. vastaavasti määräys 18.12.1997, Sveriges Betodlars ja Henrikson v. komissio, C-409/96 P, EU:C:1997:635, 46 ja 47 kohta; tuomio 22.6.2006, Belgia ja Forum 187 v. komissio, C-182/03 ja C-217/03, EU:C:2006:416, 56 kohta; tuomio 22.12.2008, British Aggregates v. komissio, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 33 kohta ja tuomio 13.3.2018, European Union Copper Task Force v. komissio, C-384/16 P, EU:C:2018:176, 87 kohta).
- 123 Ei voida kuitenkaan hyväksyä, että järjestön tiettyjen jäsenten äänioikeuden tai muun keinon, jonka avulla ne voivat vedota intresseihinsä tämän puitteissa, puuttuminen riittäisi osoittamaan, ettei kyseisen järjestön tavoitteena ole tällaisten jäsenten edustaminen.
- 124 Lisäksi tällaista lisäedellytystä voi, kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 141 kohdassa, olla vaikea arvioida erityisesti niiden mahdollisten erojen vuoksi, joita voi olla sen mukaan, mikä on kyseisen järjestön perustamissääntöön sovellettava lainsäädäntö.
- 125 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin asiana oli osoittaa paitsi se, että asetus koski niiden jäseniä suoraan ja erikseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla, myös se, että jäsenten, joiden intressejä ne pyrkivät puolustamaan, piti voida myös vedota yksilöllisiin intresseihinsä näiden järjestöjen puitteissa.
- 126 Tämän vuoksi valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä jätetään tutkimatta Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin järjestöinä, jotka puolustavat jäsentensä ja erityisesti kauppiaiden/sekoittajien eli Murexin ja CHS:n kollektiivisia intressejä, nostama kumoamiskanne ilman, että on tutkittava, koskiko riidanalainen asetus viimeksi mainittuja suoraan ja erikseen.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

- 127 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi, jos unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu kumotaan, joko palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi tai itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.
- 128 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuin katsoo, että sillä on tiedossaan kaikki tarpeelliset seikat, jotta se voi itse ratkaista, voidaanko Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin otokseen valittujen amerikkalaisten bioetanolin tuottajien intressejä ajavina järjestöinä unionin yleisessä tuomioistuimessa nostama kanne ottaa tutkittavaksi.
- 129 Kuten tämän tuomion 69–82 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalainen asetus koskee otokseen valittuja amerikkalaisia tuottajia suoraan sillä perusteella, että kauppiaat/sekoittajat olivat ostaneet niiltä tutkimusajanjakson aikana merkittäviä määriä unioniin vietyä bioetanolia.
- 130 Koska Growth Energy ja Renewable Fuels Association ovat osoittaakseen, että riidanalainen asetus koskee niitä suoraan otokseen valittujen amerikkalaisten tuottajien edustajina, vedonneet ainoastaan näiden tuottajien, joiden kilpailuasemaan tällä asetuksella käyttöön otetun polkumyyntitullin määrääminen voi vaikuttaa merkittävästi, asemaan, on todettava, etteivät ne ole osoittaneet, että riidanalainen asetus koski näitä tuottajia SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan.
- 131 Kun pidetään mielessä se, että Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin asiana oli osoittaa, että riidanalainen asetus koski niiden jäseniä paitsi suoraan myös erikseen, koska nämä kaksi edellytystä ovat kumulatiiviset (ks. vastaavasti tuomio 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 76 kohta ja tuomio 13.3.2018, Industrias Químicas del Vallés v. komissio, C-244/16 P, EU:C:2018:177, 93 kohta), neuvoston esittämä oikeudenkäyntiväite on hyväksyttävä ja riidanalaisesta asetuksesta nostettu kumoamiskanne on jätettävä tältä osin tutkimatta.

Asian palauttaminen unionin yleiseen tuomioistuimeen

- 132 Unionin tuomioistuin katsoo sen sijaan, ettei se voi itse lausua Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin kauppiaiden/sekoittajien eli Murexin ja CHS:n intressejä ajavina järjestöinä nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisesta, kun unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt niiden kanteen tältä osin tutkimatta ilman, että se tutki, koskiko riidanalainen asetus näitä kauppiaita/sekoittajia suoraan ja erikseen.
- 133 Tämän vuoksi nyt esillä oleva asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta se lausuu Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin kanteen tutkittavaksi ottamisesta siltä osin kuin nämä nostivat tämän kanteen kauppiaiden/sekoittajien eli Murexin ja CHS:n intressejä ajavina järjestöinä.
- 134 Näissä olosuhteissa oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 9.6.2016 antama tuomio Growth Energy ja Renewable Fuels Association vastaan neuvosto (T-276/13, EU:T:2016:340) kumotaan muutoin kuin siltä osin, kuin siinä hylätään Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin henkilökohtaisesti menettelyn asianomaisina osapuolina nostama kanne.**

- 2) **Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin nostama kumoamiskanne jätetään tutkimatta siltä osin, kuin ne nostivat tämän kanteen otokseen valittujen amerikkalaisten bioetanolin tuottajien edustajina.**
- 3) **Asia palautetaan unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta se lausuu Growth Energyn ja Renewable Fuels Associationin nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisesta siltä osin, kuin nämä nostivat tämän kanteen kauppiaiden/sekoittajien eli Murexin ja CHS:n intressejä ajavina järjestöinä.**
- 4) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Allekirjoitukset